

и тъмновиненъ изкуственъ мраморъ. На тежки вериги висятъ 29 позлатени полиелеи, чийто блѣсъкъ придава особена прелестъ на изгледа. Спираме подъ централното кубе. То е 40 метра високо и на него, сякашъ въ висинитѣ небесни, стои исполинската фигура на Бога-Саваота, която е широка 10 метра, а главата има единъ метъръ дължина. Диаметрътъ на това кубе е 16 м. и наоколо съ старобългарски букви е написана молитвата „Отче нашъ“. Направо предъ насъ стои блестящъ златенъ балдахинъ, увѣнчанъ съ хубавъ златенъ кръстъ, който се издига надъ главния престолъ. Той се подпира на 32 чудно красиви колонки отъ зеленъ бразилски ониксъ. Предъ него пъкъ е главниятъ иконостасъ, направенъ отъ разноцвѣтни мрамори, съчетани най-съвършено и изпѣстрени съ най-изящни и разнообразни украси — лозови листа, гроздове, цвѣтя и др. Той е раздѣленъ на два етажа съ засводени отвори за иконитѣ. На тоя иконостасъ се намиратъ две отъ най-изящнитѣ украшения на храма — иконитѣ на св. Богородица и Исусъ Христосъ, рисувани отъ знаменития руски художникъ Васнецовъ. Той ги работилъ въ Петроградъ. Разправятъ, че когато неговитѣ приятели ги видѣли въ ателието му, тѣ били тъй възхитени отъ тѣхъ, че по искали да се забрани изнасянето имъ отъ Русия. За щастие, това не станало, и днесъ тѣ красятъ нашата църква. Въ дѣсната страна на срѣдния корабъ се намиратъ царскиятъ тронъ и архиерейскиятъ, които сжъ сжъ отъ разноцвѣтни мрамори, а въ дѣното на кораба — хоровата галерия. И тя е мраморна и е украсена съ многобройни мраморни колонки, които ѝ придаватъ особна прелестъ. Въ другитѣ два кораба сжъ има по единъ иконостасъ, които сжъ въ сжщия стилъ, като срѣдния, но иматъ по-малки размѣри. Както споменахме, цѣлата църква чакъ до сводоветѣ е изписана. Изброяването на отдѣлнитѣ картини е невъзможно на това мѣсто. Най-голѣми сжъ сватбата въ Кана Галилейска, Исусъ въ храма, Слизане въ ада и др. Между кар-